

اسلحه خدا

اسلحه خدا

خدا برای جنگ با دشمنان شیطان اسلحه هایی را به ما داده است. در افسسیان ۶: ۱۴-۱۷ درباره این سلاح ها می خوانیم:

افسسیان ۶: ۱۴-۱۷

” پس استوار ایستاده، کمر بند حقیقت را به میان ببندید و زره پارسایی را بر تن کنید، و کفش آمادگی برای اعلام انجیل صلح را به پا نمایید. افزون بر این همه، سپر ایمان را برگزید، تا بتوانید با آن، همه تیرهای آتشین آن شرور را خاموش کنید. کلاه خود نجات را بر سر نهید و شمشیر روح را که کلام خداست، به دست گیرید.”

همانطور که پیداست، اسلحه خدا هیچ چیز کم ندارد و واقعاً کامل است. به علاوه، از آنجایی که اینها اسلحه خدا هستند، کاری که هر بخش از این اسلحه بر عهده دارد به هیچ وجه بر حسب تصادف نبوده است. پس بیایید این اسلحه را با جزئیات بیشتر بررسی کنیم.

“کمر حقیقت را به میان ببندید”

اولین رهنمود در رابطه با این اسلحه خدا این است که کمر خود را به حقیقت ببندیم. فهمیدن نقش کمر بند در یک اسلحه جسمانی کمک مان خواهد کرد تا اهمیت کمر بند حقیقت را در اسلحه خدا بهتر درک کنیم. نقش کمر بند نظامی

توسط جی-ام فریمن^۱ به شرح زیر آمده است:

“کمر بند نظامی ... یک کمر بند قوی بود که برای استحکام بدن طراحی شده بود. در عین حال طراحی آن به نوعی بود تا از بخش هایی از شکم که زره از آن حفاظت نمی کند، محافظت نماید. البته برخی از کمر بند ها به عنوان بخشی از زره محسوب می شدند و طوری تعبیه شده بودند که زره را محکم تر ببندند. اهمیت کمر بند و کمر به عنوان بخشی از اسلحه از آنجایی معلوم می شود که کل مراحل آمادگی برای رزم را “بستن کمر” می نامند.”

بنابراین کار کمر بند این بود که بدن را برای جنگ مستحکم نگاه دارد. از اسلحه جسمانی که بگذریم، در اسلحه خدا گفته شده که کمر خود را به حقیقت ببندیم. این کمر، کمر جسمانی نیست بلکه منظور “کمر دلهای ماست” (اول پطرس ۱: ۱۳). کمر بندی که برای این امر مناسب است، حقیقت می باشد و همانطور که یوحنا ۱۷: ۱۷ می گوید: کلام خدا حقیقت است. به بیان دیگر، تا زمانی که دلهای خود را با کمر بند حقیقت یعنی کلام خدا نبندیم، حتی اگر کمر خود را برای جنگ هم بسته باشیم، باز آماده نخواهیم بود.

“زره پارسایی را برتن کنید”^۲

دومین بخش اسلحه خدا زره پارسایی است. همانطور که قبلاً در مقاله “نجات یافته و پارسا از طریق فیض” نیز گفته شد، این پارسایی، پارسایی خود ما نیست و از طریق اعمال نیک مان بدست نمی آید. کلام خدا می گوید که اعمال نیکو نمی توانند ما را عادل یا پارسا نمایند (رومیان ۳: ۲۸). عدالتی که کلام خدا در اینجا از آن سخن می گوید، عدالتی است که وقتی به مسیح بودن عیسی یعنی مسیح موعود، نجات دهنده و پسر خدا بودن او ایمان آوردیم، از طریق تولد تازه

دریافتش کردیم (اول یوحنا ۵: ۱). عدالت خدا دادی نقش جوشن در اسلحه خدا را بازی می کند و از آنجایی که نقش جوشن حفاظت از سینه و بخصوص قلب می باشد (یعنی تا زمانی که عمیقاً در فکرتان بدانید که بدون اعمال در پیشگاه خدا عادل هستید) قلبتان یعنی بخش عمیق تر ذهن تان از چیزهایی مانند محکومیت و دیگر مرض هایی که شیطان عاملشان است، محفوظ می باشد. این امراضی که شیطان مسبب شان است نتیجه این تفکر است که فکر کنیم در رابطه مان با خدا پارسایی مان بسته به خودمان است.

“کفش آمادگی برای اعلام انجیل صلح را برپا کنید”

سومین بخش از اسلحه خدا کفش است. همانطور که می دانیم، کفش برای تسهیل در حرکت است. در مورد اسلحه خدا، کفشی که باید برپا کنیم “آمادگی برای اعلام انجیل صلح” است. پوشیدن این کفش ها بدان معناست که ما آماده ایم تا هر زمان فرصت مهیا شد در جهت آمادگی برای اعلام انجیل صلح حرکت کنیم.

گاهی آسان است که اولویت بیشتری به چیزهایی غیر از انجیل دهیم. از این رو، وقتی خدا ما را می خواند، گوش نمی دهیم. زیرا دل ما در گرو “دیگر تعهدات” مان مانند شغل، خانواده، تحصیل و غیره است. خدا نمی گوید که نباید کار یا خانواده داشته باشید. بلکه، باید اطمینان حاصل کنید که دغدغه اصلی تان خدا و علائق او باشد و این چنین نیز بماند. برای این کار لازم نیست دست از کار یا تحصیل بکشید. بلکه لازم است که گوش های خود را به روی خدا باز کنید تا متوجه شوید چه می خواهد. شما همچنان می توانید کار یا تحصیل کنید و خدا، کلامش، اعلام کلامش و انجیل صلح دغدغه اصلی تان باشد. آن وقت است که کفش های اسلحه خدا را برپا کرده اید.

“افزون بر این همه، سپر ایمان را برگزید”

چهارمین بخش از اسلحه سپر ایمان است. ایمان یعنی به چیزی که خدا در کلام مکتوبش گفته است و یا از طریق روحش در شرایط خاص می گوید ایمان دارم. به زبان ساده، گرفتن سپر ایمان یعنی ایمان به چیزی که خدا گفته است. دانش کتاب مقدسی الزاماً ایمان نیست. شاید تمام کتاب مقدس را بدانید و هنوز به آن ایمان نداشته باشید. پس دانش پیش نیاز ایمان است. بدون دانستن کلام خدا به چه می خواهید ایمان بیاورید؟ افکار خودتان؟ مذهب؟ اینها هیچ به سود شما نیست. تنها با ایمان به گفته های کلام خداست که حفاظی مانند یک سپر برای یک جنگجو خواهید داشت.

“و شمشیر روح که کلام خداست”

بخش پایانی اسلحه خدا، نوعی اسلحه هجومی است و آن چیزی نیست جز “شمشیر روح”. حالت مضاف الیه ای که اینجا به کار رفته مضاف الیه اصلی است که به معنای “شمشیری است که از روح می آید”. یعنی شمشیری که از خدایی می آید که خود روح است. این شمشیر همان کلام خداست و همانطور که عبرانیان ۴: ۱۲ می گوید: “کلام خدا زنده و مقتدر است و بُرنده تر از هر شمشیر دو دم”. کلام خدا بهترین سلاح تهاجمی است که می توانید با خود داشته باشیم و تنها سلاحی است که می تواند دشمن را شکست دهد.

جمع بندی

شیطان دشمن اصلی ماست که روزانه فعالیت می کند و تا زمان از میان رفتن دائمی اش یعنی هنگامی که به دریاچه آتش افکنده شود (مکاشفه ۲۰: ۱۰) نیز فعال خواهد ماند.

اما در عین حال، ما نیز بدون محافظت نیستیم. خدا اسلحه خود را به ما داده است تا بتوانیم در برابر شیطان مقاومت کنیم. همانطور که کتاب اول یوحنا به ما اطمینان می دهد:

اول یوحنا ۴:۴

” شما، ای فرزندان، از خدا هستید و بر آنها غلبه یافته‌اید، زیرا آن که در شماست، از آن که در دنیاست بزرگتر است.” و

رومیان ۸: ۳۵-۳۶

” کیست که ما را از محبت مسیح جدا سازد؟ سختی یا فشار یا آزار یا قحطی یا عریانی یا خطر یا شمشیر؟ چنانکه نوشته شده است: تمام طول روز، در راه تو به کام مرگ می‌رویم و همچون گوسفندان کشتاری شمرده می‌شویم.”

قحطی، جفا و غیره بسیار چیزهای منفی هستند! اما کلام در همینجا خاتمه نمی یابد:

رومیان ۸: ۳۷-۳۹

” بعکس، در همه این امور (یعنی در قحطی، شمشیر، عریانی و غیره)، ما به چیزی فراتر از پیروزی دست یافته‌ایم، به واسطه او که ما را محبت کرد. زیرا یقین دارم که نه مرگ و نه زندگی، نه فرشتگان و نه ریاستها، نه چیزهای حال و نه چیزهای آینده، نه هیچ قدرتی، و نه بلندی و نه پستی، و نه هیچ چیز دیگر در تمامی خلقت، قادر نخواهد بود که ما را از محبت خدا که در خداوند ما مسیح عیسی است، جدا سازد.”

خدا چنین وعده ای نداده که ما جفا نخواهیم شد. اما حتی در جفا نیز به چیزی فراتر از پیروزی دست یافته ایم، به واسطه او که ما را محبت کرد. زندگی ای که او برای شما در نظر دارد، زندگی ای نیست که شیطان در آن به شما ظلم نماید. زندگی ما قبل از ایمان چنین بود یعنی توسط شیطان به ما جفا می رسید. زندگی که او برایتان در نظر دارد یک زندگی فرا تر از فراوانی است. در دوم قرن‌تیاں می خوانیم:

دوم قرن‌تیاں ۲: ۱۴

” اما خدا را سپاس که همواره ما را در مسیح، در موکب ظفر خود می‌برد و رایحه خوش شناخت او را به وسیله ما در همه جا می‌پراکند.”

تا زمانی که نگاهتان به خدا و کلامش باشد، وی همواره شما را در موکب ظفر خود می‌برد. اما باید یکبار دیگر روشن بسازیم که این بدین معنا نیست که “روزهای بد” در پیش نخواهند بود؛ از کلام خدا می‌دانیم که چنین روزهایی بخاطر وجود یک دشمن در پیش خواهند بود. از این رو، حتی در این حالت هم، وقتی گفته‌های کلام خدا را بجا آورید (یعنی بیدار و هشیار باشید و اسلحه تام خدا را بر تن کنید، در برابر شیطان مقاومت کنید و از خدا پیروی نمایید) خدا شما را در موکب ظفر خود می‌برد!